Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35497
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

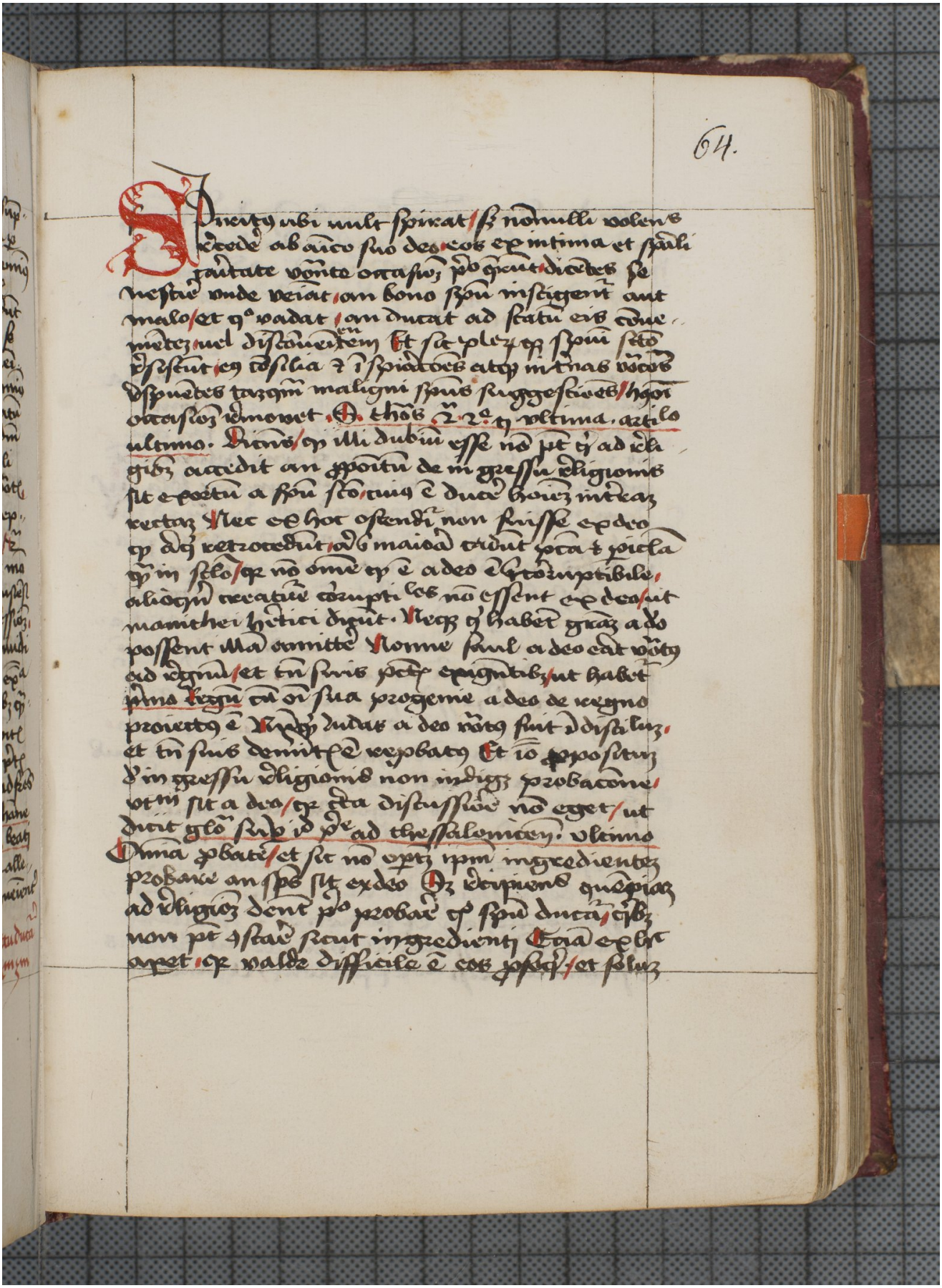

64.

Sed certe ubi multi spirant, si nondum volens
recede ab aliquo suo deo, cos et intima et spiri
tualitate vonte ostaspiri, pro quibus dicebes se
vestra unde veniat, an bono spiritu instigent aut
malo, et quomodo vadat, an ducat ad statum eis conve
nientem vel discrepantem. Et sic patet quod spiritus sancti
desistent, et rosilia et spiritores atque in tuas vocabo
disputetes tamquam malignis spiritus suggestiones, hoc
ostaspiri demonstrat. Ad. thos. 2. 2e. q. ultima. artic. lo
ultimo. Dicendum, quod illi dubium esse non potest qui ad ista
quibus accidit an spiritu de ingressu religionis
sit et spiritu a spiritu sancto, cum sit duplex hominis interior
certus. Sicut et hoc ostendi non posse esse deo
quod deficere videtur, ad maiora tribuit gratia et gaudia
quae in sancto, quae non omne quod est a deo deficere possibile,
aliquando recatione corruptibiles non essent et deo, sicut
manichei heretici dicunt. Sicut quod habet gratiam a deo
possent illa amittere. Sicut homo simul a deo cadit vitio
ad regnum, et in suis peccatis epignatibus, ut habet
primo regum. et ori sua progenie a deo de regno
proiectus est. Sicut iudas a deo natus fuit ad disipulum,
et in suis demerit est reprobatus. Et ideo propositum
d'in ingressu religionis non indigit probatione
ostensa sit a deo, quia ista discussione non eget, ut
dicit glo. super id pe ad thessalonicen. ultimo
Omnia probate, et sic non opus ipsum ingredientes
probare an ipse sit ex deo. Qui ingrediens quaeriat
ad religiosum dent pro probare quod spiritus ducat, ipsum
non potest instare sicut ingredientis. Quod esset
aspet, quia valde difficile est eos posse, et solum